

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătat pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refusă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-oare publicare.

Mărturisire nesilită.

Ne-am plâns adeseori, vedînd, ce desvoltare iau în patria noastră lucrurile. Ne-am plâns pe de o parte, fiind că ne-am vedut prin cursul forțat, ce se dă acestei desvoltări, jiguiți în drepturile noastre ne-am plâns de altă parte însă, și mai vîrtos, de aceea, căci, în forțarea cursului nenatural al desvoltării, vedeam amenințându se basa morală a statului, din care facem și noi parte, și încă parte considerabilă. Plînsul nostru n'a fost nici decît o tânguire, ci mai mult o provocare la adresa aceluia, cari conduc destinele statului, de a fi cu mai multă băgare de seamă în procedura lor.

Am protestat în contra nizuinței partidului guvernamental, de a și asigura cu ori ce preț și a și validita apoi interesele sale particulare, sciind, că după exemplul acestui-a se vor nizu adî mîne și alții a și validita interesele lor particulare, până ce ne vom pomeni, că în statul nostru nu se respectază de loc și de nimenea interesele comune.

Am desaprobat maniera șovinistică ce s'a arătat de un timp în coace în sinul națiunii maghiare, de a desbrăca cu ori ce preț pe naționalitățile nemaghiare de semnele lor caracteristice și a le face maghiare, călcînd, în urmărirea acestei tendențe, legi și drepturi garantate prin legi fundamentale; am desaprobat-o cu deosebire, căci ne temeam, ca nu cumva din precedentele acestea să se nască și alte vătămări de legi mai fatale și să se deschidă demoralisării, adică ruinei statului nostru, toate ușile și porțile.

Statul nostru a fost lovit în basa sa dela 1868 încoace de nenumărate ori. Noi am înregistrat la rëndul nostru toate loviturile. Dar fiind că mai fiecare lovitură era îndreptată direct în contra noastră și numai indirect în contra statului, nu se luau în seamă cele șise de noi.

Am spus-o, de nenumărate-ori, că crearea de legi excepționale, precum e legea electorală în Transilvania, apoi tendența de a maghiarisa întreaga Ungarie și altele de felul acesta, vătămă interesele vitale ale statului și provoacă demoralizare de sus până jos. Aducerea astor-fel de legi și urmărirea tendențelor de soiul numit se pot îndeplini numai prin abateri dela calea legilor fundamentale. Dacă persoanele morale nu și fac scrupuli din abateri dela lege, se va putea oare împedeca nerespectarea legii din partea indivișilor și prin aceasta apoi demoralizarea?

Guvernul a pus toate petritele în mișcare spre a și asigura majoritate în casa deputașilor. S'a vîr-

sat spre acest scop sume de bani și favoruri personale. Aceia, cari au primit favoruri, au avut multe cheltueli, până ce s'a făcut demni de favoruri. Ajunși a se vedea favorisași, te mai miri, dacă îi vești storcînd sau instrîinînd bani publici, spre a și restaura casa sdruncinată în timpul, în care au vînat după favor? Ei nu fac alta de cît urmăresc exemplul, ce l'au vedut practicîndu-l mai marii lor! Astădi se întemplă defraudări în comitatul Neutra, mîne în Satumare și în Ibașfalău; dacă te uiți mai de aproape la scirile de soiul acesta observi, că demoralizarea aceasta își ia isvorul de sus. Nu indivișii sînt aceia, cari poartă singuri vina la demoralizare, ei n'au făcut alt-ceva, decît au urmat exemplul superiorilor lor. Nu s'au sfiit aceia a se abate dela calea legii, avînd în vedere favorurile particulare a unei părți din cetățenii statului, nu s'au sfiit ei a vîrsa sume considerabile din fondurile de dispozițiune spre scopuri particulare, nu s'au sfiit ei, a sprigini dispozițiuni, cari nemulțămesc o parte foarte considerabilă de cetățeni ai statului, pentru ce se se sfiască indivișii, ca administratorii casselor orfanale, a banilor publici etc.

De câte ori ne-am luat voie a ne plînge asupra astor-fel de abuzuri, considerînd, că ele vătămă interesele comune ale statului și demoralizează statul, ni s'a reflectat, că ne plîngem *pro domo*, că nu sîntem patrioți și că prin urmare nici nu înțelegem interesele bine înțelese ale statului. Ce e mai mult! Noi înșine am fost timbrași de nemorali, atribuindu-ni-se tendențe dușmănoase esistenței statului.

Am tăcut, sperînd că va veni timpul, în care se va vedea, că ni se face îndoită nedreptate.

Și ce se vești! Eată n'a trecut chiar prea mult și ne vedem pre deplin satisfăcuți!

„Pesti Napló” foaia, care a spriginit mai mult procedura ducătoare spre demoralizarea statului, în Nr 48 din 18 Faur a. c. recunoaște franc aceea, ce am spus noi de mult, din care causă ne-a și defăimat, recunoaște, că „demoralizarea în Ungaria a ajuns culmea, ceea ce umple pe politicul ce cugetă mai adunc, de grigiă și nedumerire în privința viitorului patriei.”

„Pesti Napló” nu se opresce aici. Constată tot odată, că cauza acestei demoralisări provine din aceea, că „interesele particulare predominesc la noi dreptatea” că aceia, cari au „puterea în mână acopere, de câte-ori le vine bine, faptele cele mai mărșave, sêvêrșite pe contul justiției.”

Aici ne oprim. Am voit să constatăm numai, aceea, ce am spus noi încă de mult, și adică, că prin cursul nenatural, ce se dă desvoltării lucrurilor la noi, se deschide calea demoralisării statului, s'a dovedit prin urmări învererate, și că chiar aceia, cari ne defăimau pentru îndrăsneala, cu care ne spunem vederile, vin adî și ne dau drept.

Atragem atențiunea prietinișilor dela „Pesti Napló” că mai revenind asupra asertiunilor noastre, să și aducă a ninte de proverbul: „dela cap se impute pescele.”

Revista politică.

Sibiu, în 9 Februarie.

„Morgen Post” din Viena ne surprinde cu nou-tatea, că nu va trece mult și Austro-Ungaria va merge mai departe în opera începută prin ocupațiunea Bosniei și Erșegovinei, întindîndu-se până la Salonichi.

Dela Varșovia află „Schlesische Zeitung”, că generalul contele Cutaisoff, capul gendarmeriei în regatul Poloniei, este însărcinat cu epistola, prin care țarul Alexandru III invită pe imperatul și regele Francisc Iosif la festivitățile încoronării.

Cestiunea dnnăreană încă n'a eșit din stadiul de pregătire. Un conlus decisiv încă nu s'a adus în nici o direcțiune. „Messenger de Vienne” într'un articol „Que faira la Roumanie?” spune că un corespondent al țarului „Le Temps” a avut în Londra o convorbire cu un diplomat român, care, după ce i-a clarificat corespondentului punctul de mîncare al României în cestiunea dunăreană, spune că partea din proiectul Barrère, privitoare la poliția fluvială, România nu o va primi nici odată, căci Austro-Ungaria, nefiind țermureană, n'are titlu de drept să facă parte din comisiunea micșă. — Cea mai mare parte din țiarele franceze discută cestiunea pledînd pe partea României. Studenții români din Paris s'au adresat cîtră deputatul radical Clemenceau se întrevină în parlamentul francez pentru cauza română. Se presupune că Clemenceau va interpela pe guvern în privința cestiunii Dunărei, din care va purcede o discușiune și va schimbare a vederilor franceze, care nu va rămîne fără influență asupra delegașilor francezi dela conferența din Londra. În cercuri, parisiene bine informate nu este esclusă eventualitatea, că Francia va părăsi cu totul proiectul Barrère.

Pentru România a început a pleda și presa Italiei. „La confederazione latina” dice că

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus de E. B.)

(Urmare 16).

— În adevăr, domnișoară, șise nesuferitul baron cîtră Margareta, nu voesci să joci? Suferi mult?

Contesa Elfrida nu lăsă Margaretei timp să rîspundă.

— O! nu este nimic, șise ea; Margareta va juca îndată.

Și ea duse pe baronul, aruncînd lui Cristiano de nou o privire imperioasă. Cristiano însă, eată cum se acomodă ordinelor contesei.

— Acesta este dară baronul Olaus de Waldemora? șise el cîtră Margareta, apropiindu-se de ea și de domnișoara Potin, care se alipise de tinera fată la apropierea domnului casei.

— Da, rîspuse Margareta cu un suris amar. Cum îl afli?

— El trebuie că a fost frumos înainte cu vr'o treișeci de ani.

— Cel puțin! replică Margareta oftînd. Plăceți fața sa?

— Da. Eu iubesc fețele vesele! A sa este veselă...

— De spaimă, așa-e?

— Ce ai șis Dta cîtră unchiul meu? replică Cristiano, aședîndu-se înderătul fotoliului ei și slăbind din glas; el a ucis pe cumnată-sa?

— Așa, se crede.

— Eu sînt sigur.

— A, pentrucă...?

— Pentrucă el s'a fi uitat la ea!

— O! nu este privirea sa ca a unui cîne de mare?

— Dta esagerezi ceva, șise domnișoara Potin, fără îndoială terorizată prin vre-o amenințare mută a contesei Elfrida: el are privirea ficsă a oamenilor, cari nu ved.

— Ei! tocmai, șise Cristiano; moartea este oarbă... Dară: cine i-a dat numele: omul cel de zăpadă, a nimerit-o; el personifică pentru mine earna din Spitzberg. El m'a înfiorat.

— Ai observat, cum trăsare? șise Margareta.

— El și-a dus mîna la frunte ca și cînd și-ar șterge sudoarea; așa-e?

— Așa.

— El se face ca și cînd ar asuda, omul de zăpadă, și în realitate el se topesce.

— Vești dară că sînt în drept a avê frică. Și diamantul cel negru, l'ai vedut?

— Da, am vedut hidosul acela de diamant negru, cînd și-a sters fruntea cu mîna sa osoasă; căci ea n'are carne și contrastează cu burta cea mare și cu fața-i umflată.

— De cine vorbiți așa? șise o Rusoaică tineră, care se sculase, ca să și netezească rochia peste crinolină, de baronul de Waldemora?

— Tocmai voiam să dic, rîspuse Cristiano, fără a se desconcerta, că omul acesta n'are să mai trăească trei luni de șile.

— O! apoi, șise Rusoaica rîdînd, trebuie să te grăbesci a-l lua, Margareto!

— Ține-ți staturile pentru Dta Olga, rîspuse tinera contesă.

— Of! eu n'am ca Dta, o mătușe, căreia nu-i resistă nimic!

Dară pe ce cunosci, domnule Goefle, că baronul este așa bolnav?

— Pe grăsimia sa rău împărțită, pe albul galben din ochii săi sticloși, pe nările subțiri ale nasului său, care seamănă a cioc, și mai cu seamă pe un ce indefinibil, ce l'am simțit privindul.

— În adevăr? Dta ai datul procoiei, ca locuitorii din nordul acestei țeri?

Austria, Rusia, Germania se coaliază; România spune însă cugetele ei proprie cu bărbăție..... aceasta e o afirmațiune de o potență latină, în care se reflectează înțelepciunea și tăria Romei antice...

„*Il Diritto*“ după ce arată nedreptatea ce s'a făcut României și după ce spune că vocea sa trebuie să resune în Europa în privința românilor, cari, abstragând dela frăția indiscutabilă, care leagă pe italieni de români, au principiul de echitate și dreptul politic pe partea lor, au dat Europei probe de ordine, înțelepciune și moderațiune; că este, în reorganizarea orientului, elementul de conciliațiune și de progres, încât merită dela Europa, ca act de justiție, cea mai serioasă considerațiune.

„*Fanfulla*“ și alte ziare scriu în aceeași direcțiune.

Ex-mareșalul Bazaine a publicat o carte, în care se cuprinde istoria războiului din 1870. Lângă istorie sunt publicate depeșe oficiale, epistole, charte. Între documente se află și un raport a lui Bazaine către împăratul Napoleon în Wilhelmshöhe, glosat de Napoleon; o epistolă a lui Bazaine către imperăteasa Eugenia, prin care o sfătuiesc a se pune în fruntea armatei dela Metz. Într'un capitol Bazaine arată ce trebuia făcut, ca să se evite înfrângerea.

Crisa ministerială în Franța ar fi terminată. Ferry a compus un cabinet. — Bonapartiștii însă s'au pus pe lucru. Rouher are să organizeze partidul în centru.

În Serbia administratorul metropolitan (ilegal în biserica ortodoxă) și doi episcopi au demisionat, protestând contra ingerinței guvernului în afacerile bisericesti.

Alegerea de protopresbiter în Oravița.

II.

(Urmare și fine)

(C.) O asemene caricatură n'a putut avea în vedere legislatorii nostri bisericesti.

Trebue în fine să dispună, ca să se facă candidarea cel puțin 30 zile înainte de termenul sinodului electoral, ca concludul de eschidere să se comunice cu cei eschiși, ca dacă li s'a făcut nedreptate să poată apela contra concludului, ear forul competent să poată și rezolvi apelata până la sinod.

Toate acestea nu sunt provădute în St. org.

Ei bine pentru ce nu sunt provădute?

Pentru că nu este lipsă de ele.

Nu este lipsă la parochii și învățători, căci testimoniul lor de calificațiune este suficient ca respectivii să fie admisi la alegere în posturi, pentru cari sunt calificați fără a mai fi avisați la grația comitetelor parohiale. Candidațiunea o face deja consistoriul atunci, când estradă candidatul de preoție și testimoniul de calificațiune.

Asta este cauza pentru care în § 22 p. 6 concurenții se numesc a priori „candidați“.

Tot aceasta este rațiunea și la instituirea de protopci.

În puterea preoției sale, fie care preot, dacă se simte apt spre aceea poate cere, ca să fie înaintat în rangul său de preot.

Aci însă considerând ponderoasele afaceri administrative ale protopopului și considerând, că protopopul mai mult este organul efectiv al consistoriului decât al poporului, St. org. a dat consistoriului cea mai mare atitudine, mulțâmându-se cu restricțiunea în termeni generali, ca „Alesul respective denumitul trebuie să fie bărbat apt, și bine meritat pe terenul bisericesc și școlar“. (§ 52 alinea ultimă).

— Eu nu știu nimica și nici nu mă țin vrăjitor, însă eu cred foarte tare că există organizații mai mult sau mai puțin sensibile pentru influențe misterioase, și eu îți răspund că baronul de Waldemora n'are zile multe.

— Eu cred, dișe Margareta, că el este mort de mult, și că a reușit prin cine știe ce secret diavolesc, a se face ca și când ar trăi.

— Adevărat, că el are aerul unui fantom, replică Olga, însă nu face nimic, eu îl aflu frumos cu anii săi cu tot, și în el este o putere fascinatoare. Eri toată noaptea l'am vădută în vis. Îmi era frică și-mi plăcea a ave frică. Explică-mi aceasta.

— E foarte simplu, răspunde Margareta, baronul este alchimist mare, el știe face diamanți! Și, tocmai ați-dimineață ai diș, că pentru diamanți ai face pact cu diavolul.

— Ești malițioasă, Margareto. Dar dacă ași spune cuiva, care poate ar spune baronului maniera cum îl descrii, te-ai supăra foarte, deșu așa.

— Creși Dta aceasta, domnule Goefle? dișe Margareta către Cristiano.

— Ba, răspunde el, ângerii n'au trebuință de diamanți n'au ei stelele?

(Va urma.)

Între dd. protestatori sunt și de aceea, cari au contribuit ca deputați la facerea statutului org. în congresul dela 1868 și dacă voese își vor aduce aminte de ponderoasele motive ale Metropolitanului Șaguna, care a înduplecat pe majoritatea congresului, ca să primească propunerea lui referitoare la alegerea de protopop (§. 53. alinea penultimă) prin care sistemul de alegere introdus în proiect de jos până sus, aci s'a alterat luându-se dreptul de alegere din competența sinodului și dându-se consistoriului.

Căci să nu trăim în iluziuni, cuvintele „alegere“ și „denumire“ în §§. 50. 51. 52. 53. și 54 ai st. org. în cât acelea privesc pe protopopul, nu sunt esacte, căci după lege sinodul nu alege, ci face o candidare mai restrinsă, candidare de trei pentru consistoriu, ear consistoriul nu denumesce, ci alege pe unul dintre cei 3 candidați de sinod, în fine cel ce exercitează dreptul de denumire este Episcopul.

Toate acestea neesacități în textul legii provin de acolo, că textul primit deja până la alinea penultimă al §-lui 53 era combinat pentru alegere adevărată, ear la propunerea presiidiului desvoltându-se o desbatere amicală, chiar și sub decursul votării, carea a fost nominală, fiind congresul iritat, — mi aduc bine aminte că Episcopul actual al Caransebeșului s'a sculat în picioare și așa controlă votarea preoților sei, — după ce s'a primit propunerea presiidiului cu majoritate de un vot, deputații n'au mai dispuși a se reîntoarce la coregerea textului primit, ci bucurăși că s'a curmat un incident neplăcut au primit, §§. următori fără nici o desbatere, ba cea mai mare parte a opozițiunii după votare, care era cam pela 2 oare d. m. au și părăsit ședința.

Nici litera deci nici spiritul Statutului org. nu dă drept de candidare formală comitetului protopresbiteral, ba eu merg mai departe și diș că nici chiar în cazul când sinodul protopresbiteral într'u adevăr ar alege pe protopresbiterul său, n'ar fi în interesul bisericii ca comitetul să-l candideze, ci în acel cas considerând ponderoasa chemare a protopopului, cel mai competent organ, de a face candidarea ar fi consistoriul, căci numai el are ocaziune și datorința a cunoaște întreaga preoție din eparchia și de judeca din serviciile prestate, care preot este apt de a îndeplini cu demnitate oficiul de protopresbiter.

Dar chiar, de am admite că Statutul organic se poate interpreta și astfel, că comitetul prot. are drept de candidare, de unde și a luat comitetul prot. din Oravița dreptul de a candida din 4 concurenți numai pe unul, și prin asta a lipsi pe sinod de dreptul său de alegere?

Dela comitele suprem din Sibiu, ar putea dișe vr'un om malitios dela noi, căci alt cas analog nu vor afla nici în alegerile lumesci nici în cele bisericesti, decât alegerea vice-comitetului de aci, înainte cu 5 ani, care brutalitate scandaloasă a produs un resens în țeara întreagă.

De unde și-a însușit comitetul amintit dreptul a eschide pe candidați cu motivare publică, ceea ce nici în cele lumesci nu este permis, și încă a eschide pentru impedimente canonice?

Care canon bisericesc sau cel puțin care §. al statutului organic a înzestrat pe comitetul protopresbiteral din Oravița cu drepturi archieresce?

Domnii membri ai comitetului sunt oameni cu multă carte, dar la aceste întrebări totuși nu cred să poată da vr'un respuns nici măcar plausibil, ear fapta dovedesce că toate și le au permis numai, ca să capete protopop pe candidatul lor d. Miulescu, precum de altă parte și consistoriul și-a permis a viola chiar legea, numai ca să denumească protopop pe favoritul său d. Ghidiu.

Nici unul, nici altul însă nu s'a folosit de adevăratele mijloace, cari și pe cale legală pot duce la scop.

Rancoare jos, rancoare sus, care nici pentru cei interesați mai de aproape nu poate produce fructe folositoare, ear pentru biserică numai compromițitoare.

Comisariul consistorial deci a lucrat corect, când a provocat sinodul, ca fără privire la eschiderea din candidare alor 3 competenți să voteze pe ori-care din candidați, dar n'a lucrat corect nici Dsa, când a eschis din listă pe Velovan, încât acela și va fi înaintat petițiunea în timpul prescriș în concurs și o va fi instruit conform condițiunilor publicate în acela.

N'a fost la înălțimea chemării sale majoritatea sinodului, când renunțând la dreptul său de alegere a pretins ca numai Miulescu să se considere de candidat, și n'au fost pătunși de serioșitatea actului, acei membri ai sinodului, cari a doua zi au făcut „strike“ și neprezentându-se la ședința au zădărnicit ținerea sinodului.

Consistoriul n'a făcut alta decât și-a împlinit datorința, când luând act din raportul comisariului său, despre cele petrecute în sinod, a îndrumat sinodul convocat de nou pe 12/24 Decemvre, ca față cu renitența comitetului să aleagă liber dintre toți candidați.

N'a avut drept după părerea mea membrul respectiv din sinodul dela 12/24 Decemvre, când a propus că sinodul cu abateri dela ordinațiunea consistorială să considere de legală numai candidarea de unul a majorității comitetului și să și exprime părerea de rău asupra nouelor teorii, ce conține ordinațiunea consistorială, căci nu ordinațiunea consistorială, ci propunerea dsale și decisiunea majorității comitetului conține teorii noue.

Afară de aceea, ori cât va ceti și răsceti dsa § 53 al st. org. nu va afla acolo că sinodul estratornariu electoral ar ave altă chiamare decât a alege pe protopopul, prin votare secretă; și nici de cum a da înfruntări consistoriului, care după lege este o autoritate superioară față de densus.

Teoria ce conține propunerea din cestiune mi-roasă a anarhia, care ori-cât de democrați ne place să fim, dacă ne iubim biserică, trebuie să o evităm dela densus.

Până aci a fost corectă ținută consistoriului și în mare parte și a comisariului consistorial și n'a fost corectă a comitetului, a sinodului prim și a celor 19, cari au acceptat propunerea de sus în sinodul dela 12/24 Decemvre.

Eșirea din sinod a celor 19 membri înainte de începerea votării, este un lucru permis, pentru care acei domni nu sunt responsabili numai conștiinței proprii și alegătorilor lor.

Este scutirea cea mai naturală de responsabilitate pentru un conclud, ce se intenționează a se aduce, și pe care densus îl consideră de periculos, și dacă prin asemenea pas se poate zădărnici aducearea concludului perhorescat totodată este arma cea mai eficace din partea unei minorități, pentru care pe ea nimene nu o poate condamna.

În momentul însă, în care acei membri au părăsit sinodul, președintele reflectat la impregiurarea, că prin asta devine sinodul incapabil de a aduce decisiuni valide — fără nici o discuțiune trebuia să dispună numărarea membrilor prezenți, și dacă se constata, că afară de densus nu sunt prezenți majoritatea absolută a tuturor membrilor, adică în cazul present 37, se amână ședința, până când se va completa numărul cerut, ear necompletându-se se disolva sinodul.

Aci nu încapă dispută.

§-ful 43 al Stat org. este clar și precis în astă privință.

Cum se observă de strict legile și regulamentele în asta privință, a putut învăța din praca tuturor corporațiunilor bisericesti și lumesci deopotrivă.

Trebue ca membru al consistoriului să fi vădută casuri, când nu s'au putut ține ședințe din lipsa numărului curent de membri.

A vădută exemplul citat în protest în sinodul din Caransebeș, când din lipsa numărului recerut de membri s'a disolva.

A vădută ca deputat la congres, că de câte ori un deputat observă că nu sunt membri prezenți în numărul recerut, presiidiul numai decât constată numărul, și dacă nu era suficient, în ori-care stadiu al pertractărilor, suspendea ședința.

Poate ceti foarte adese ori, ca în dieta Ungariei sub decursul desbaterei se scoală p. e. deputatul Csanady și pretinde numărarea celor prezenți cu cuvânt, că n'ar fi numărul recerut pentru aducerea de concluse valide, și președintele la moment dispune numărarea, și dacă se constată că numărul recerut nu este de față, disolva ședința.

Acestea sunt regulile, cari își au rațiunea sa, și pe cari le observă toată lumea fără cea mai mică contradicere.

Ei bine, ce l'a îndreptățit pe comisariul consistorial, ca să se abată aci dela lege?

Va dișe poate că la deschiderea sinodului au fost prezenți 49 de membri, prin urmare în număr suficient, ear alegerea s'a efectuit tot în aceeași ședință.

Aceasta ar fi o apucătură advocațională, pe care nici un om serios nu o consideră, căci nu la deschiderea sinodului, ci la aducerea „otărîrei“ se recere prezența majorității absolute a membrilor.

Faptă este, că în sinodul amintit se recere după §. 43. St. org. prezența alor 37 de membri afară de președintele, ca să poată aduce „otărîre validă“.

Faptă este că la votare au fost prezenți numai 33 membri, din cari 17 au votat pentru Ghidiu, 13 pentru Popovicu, 1 pentru Miulescu, ear două voturi au fost nevalide.

Faptă e în fine că alegerea de protopop este cea mai ponderoasă „otărîre“ ce este chemat un sinod protopresbiterial se aducă.

Deci această „otărîre“ este o flagrantă vătămăre a legii și ca atare, în sine și prin sine este nulă.

Ear acel comisariu consistorial, care a contribuit la aducerea unui astfel de conclud, și-a dat testimoniu de neapținut pe ntru acel post ponderos, la care afară de cunoștința legilor se recere și desteritate deosebită și tact fin.

Vine acum la rëndul seu consistoriul se încoroneze opul.

Consistorul vede din protocol că alegerea în sinod s'a efectuit prin nisce oameni, cari după lege nu mai formau sinod, vede că acolo mai este și un protest chiar în contra votului acelor oameni.

Ce era mai natural? decât ca consistoriul, suprema autoritate în diecesă, chieată a supraveghia exactă esecutare a legii în întreaga diecesă, și fără nici un protest, să desaprobeze fapta comisariului său, să dechiare de nulă votarea din Oravița, să ordineză ținerea altui sinod elctoral și spre conducerea aceluia să denumească alt comisariu nepreocupat pentru cele din trecut.

Tot odată, cred eu, că era în drept, să admonizeze părințesce pe membrii sinodului prin o circulară, ca să nu se retragă dela esoperarea legală la întregirea protopresbiteratului lor, ci cu toată serioșitatea ce reclamă un act atât de ponderos, să se folosească de dreptul lor în interesul bisericii, punându-le în vedere că dacă nici la o nouă întrunire a sinodului nu s'ar putea aduce otărîre validă, postul de protopop, deocamdată nu se va întregi, ci se va provede cu un administrator.

Cu această modalitate, cred eu, că se mai calmau spiritele agitate, și până la alt sinod poate că se afla un mod oare care, ca alegerea să reiasă spre mulțămirea ambilor factori.

Dar consistoriul n'a urmat astfelu, ci mulțămîmit pe semne că dl Ghidiu a ajuns ori pe ce cale în ternariu, din cei trei presentați prin comisariul consistorial a ales de protopresbiter pe dl Ghidiu, ear Dl Episcop, ca supremul custode al legii în diecesă, a pus coaroana pe violarea legii și a denuțmit pe dl Ghidiu, și de atunci poate l'a și hirotesit.

Aceste sînt acte violente din partea consistoriului și din partea episcopului, și dacă s'ar pută comite fără remediul legal, negreșit ar produce mare stricăciune în biserică.

Atunci constituțiunea noastră bisericască n'ar avē nici o garanță, ar fi o minciună, care nu ar indulci, ci ar înștrina de cătră sine pe fie care om de omenie.

Oamenii, cari sînt aplecați a abusa astfelu de pozițiunea lor oficială, se nu facă gură apoi prin congrese, pe lângă neapelabilitatea decisiunilor consistoriale în cestiuni administrative, căci Dlor nu numai nu sînt infalibili, dar sînt prea păcătoși.

Eu sînt de părere, că dacă cei interesați ar înainta la consistoriul Metropolitan recurs de nulitate contra denuțmirei dlui Ghidiu de protopresbiter al tractului Oraviței, acela din motiv că de numirea s'a făcut cu violarea statutului organic, ar nimici-o și ar ordina alegere nouă.

Astfel de puncte, într'adevăr deplorabile pentru biserică, produc amosități și patima, pe lângă cele mai frumoase instituțiuni, dacă oamenii chieați a le pune în lucrare, nu sînt pătrunși de sântenia chieămărei lor.

Cestiunea Evreilor în casa deputaților Ungariei.

(Începere.)

G. Széll: După părerea acestui vorbitor, casa nu se află în fața unei mișcări religioase, ci în fața unei mișcări ungare discutând asupra petițiunii prezentate. Aladar Molnár a arătat la timpul său părțile umbroase ale Evreilor ortodocși; atunci a strigat L. Mocsary, că neologii nu sînt mai buni ca ortodocșii. Acum vorbește Mocsary altcum. Vorbitorul afirmă, că între procesele civile din Ungaria sînt 95% intentate din partea Evreilor, la procesele criminale se află între cei acușați 90% Evrei. Anunțele de licități din foaia oficială se esmit partea cea mai mare din partea Evreilor. Evreii rēman germani, nu se asimilează cu națiunea și corespund astfel condițiunilor tainice de emancipațiune. Vorbitorul pledează pentru propunerea lui Verhovay.

Eduard Krisztinkovics: Legislativa s'a ocupat încă în anul 1790 și 1848 cu principiul egalei îndreptățiri a Evreilor. E curios vēdēnd, că ați se arată prin unii din deputați Torquemađii, Arbuzezii, Escobarzii de odinioară în miniatură. Treiđeci de ani după lupta de libertate a Ungariei se discută

în dieta Ungariei asupra Pentateuchului, și a Talmudului. Aceasta e un anachronism. Talmudul nu privește pe creștini, căci a fost scris înaintea anului 220 și creștinismul a devenit religiune domnitoare numai cu un secol mai tārđiu. Iudaismul se condamnă. din cauză, că Evreii nu se asimilează cu creștinii. Ađi, cāte-va sēptēmāni, după moartea bārbatului din Cahors, descendent din Evrei, a cărui sfērșit a aruncat una din cele mai mari națiuni în nedumerire, ađi nu se mai poate afirma așa ceva. (Strigări: Gambetta n'a fost evreu! Ilaritate.) Mē rog de ertare, Isztoczy a đis, că chiar și cumnatul lui Gambetta a fost evreu (Ilaritate mare.) Eduard Horn și Friedrich Szarvady au folosit renumelii Ungariei mai mult, ca desbaterea acesteia. Oare n'a fost Falk acela, care prin articolii sēi a ntru t speranțele națiunii? (Strigări în stānga extremă: Falk e luteran! Întrebați-l! cărei religiune a aparținut atunci. Mare ilaritate) Petițiunea presentă stā în contradicere cu libertatea consciinței. Vorbitorul se alătură la propunerea comisiei petiționare.

Albert Kiss: Meritele unor Evrei nu ne îndatorează să scāpām din vedere greșalele altor Evrei; dar greșalele unor Evrei încă nu pot servi de motiv pentru condamnarea tuturor Evreilor. Vorbitorul respectează vederile religioase ale altor-a și doresce ca și alții să i le respecte pre ale sale. Respectarea aceasta nu împedecă a delătura eventuale abuzuri. Vorbitorul constată din propria esperiență că o mare parte a tinerilor Evrei se subtrag dela asentare și că din partea sedrielor orfanale se detac sune mari din remasuri după Evrei. Prin aceasta se păgubesc statul. Rēul rezultă din purtarea mancă a matriculei, la Evrei. Vorbitorul disaproabă delăturarea jurāmētului ritual a Evreilor în toate afacerile procesuale. Chorin însuși a recunoscut, că din Galiiția vin Evrei fanatici. A ceea, ce sevīrșesc aceștia, nu se poate imputa Evreiei întregi. Ca nu cumva să se întēple, ca Evreii cu purtări bune să sufere pentru Evreii cu purtări rele legislativa trebuie să se ocupe cu delăturarea cauzelor rēului. Aceasta nu se poate face incidentaliter, de aceea vorbitorul primesce propunerea comisiei.

Gabriel Ugron: Petițiunea tapolțană, care cere delăturarea emancipațiunii Evreilor, mai are alt ceva, decât mare regres, mare reacțiune. Chiar și împregiurarea, ca o petițiune ca aceasta a putut ajunge înaintea parlamentului, arată că agitațiunea incepută în Ungaria în interesul reacțiunii a luat mari dimensiuni și întrebunțează tot felul de mijloace. S'au aflat și se vor afla totdeauna fanatici, care să ațite ura între creștini și necreștini pentru de a pută mai pe urmă și arde pe eretici. Am luat cuvēntul spre a respinge ori-ce solidaritate a partidei independente cu acei deputați, cari au spriginit petițiunea tapolțană, adecă delăturarea emancipațiunii și cari au fost așa de țicāloși...

Presidiul: Rog pe d. deputat a nu folosi astfel de expresiuni.

Ugron... a subscris propuneri, cari stau în contradicere cu propunerea comisiei, a și da votul mai tārđiu pentru propunerea comisiei apārānd într'aceea față cu propunerea comisiei petițiunea. Respectivul a lucrat fără cap, față cu sine însuși și a lucrat neconșciincios față cu partida aceea, care protestează că vederea antisemitică s'ar pută identifica cu ea. Partida aceasta a privit egala îndreptățire de încarnațiunea principiilor sale de principiu suprem, din care a dedus toate consecințele. (Aplause vii în stānga extremă.) N'am putut retacē faptul acesta, ca să nu creadă lumea că partida independentă consimte în privința astorfel de principii cu deputații, cari numai la părere li aparțin (Aplause în stānga extremă.) Declar că partida independentă perhoresează principiile acelea și consecințele lor, ca consecințe ale anarchiei și ale reacțiunii. Acela, care e membru al partidei independente și care ține de principiul cel mai suprem independența Ungariei, nu se va spēria de mișcarea antisemitică. Dacă vor spune unii poporului că nu afacerile comune, ci Evreii poartă vina la miseria economică și politică a Ungariei partida independentă nu va suferi se fie sedusă atențiunea țerei.

Kossuth în epistola sa dto 15 Octomvre 1882 declară, că e rușine și scandal, ca în Ungaria să fie posibilă cestiunea evreească.

Partida independentă nu va nega nici când principiul egalei îndreptățiri, acela care îl va nega nu va mai pută fi membru al partidei. Acestea le-a đis Kossuth și pe cuvintele lui poți pune mai mult preț, ca pe aceea ce đice Ignatieff sau Stöcker. Concludul clubului partidei independente e analog vederilor lui Kossuth.

Acela, au se ține de acest conclud se nu ceară, ca și partida independentă să se amestece în reacțiune.

Vorbitorul primesce propunerea comisiei.

E. Szalay repeșce în cestiune personală că a subscris propunerea lui Isztoczy numai din colegialitate. La cuvēntul „țicālos“ întrebunțat de Ugron nu reflectează vorbitorul, căci presidiul și-ar fi implinit în direcțiunea aceasta datorința. E silit însă a pune în față țerei întregi (ilaritate) întrebarea care a reprezentat mai bine interesele partidei, aceia cari au fost și vor rēmanē și pe viitor apērători buni sau aceia, cari ca și Ugron spun în casă aceea, ce s'a petrecut în club (Aplause sporadice).

Mai urmară unele reflexiuni personale Herman a declarat că a respins solidaritatea cu antisemiții numai în numele său și că nu s'ar fi insinuat nici odată să vorbească în numele partidei neavēnd mandat special. (Aplause șomotoase în stānga extremă) Ugron replică că fiecare membru e îndreptățit a cere, ca să fie respectate concludese partidei din partea tuturor membrilor partidei. (Aprobare.)

Ivan Simonyi; respinge a fi el acela, care ațită ura religioasă. Dep. Hermann îi reflectează că pricepe atāta din politica practică cât pricepe vorbitorul din pāiangenit.

Urmează vorbirile de încheere polemice a ref. Berzevicy și a propunētorului Verhovay, apoi votisare. Casa primă cu maioritatie imposantă propunerea Comisiunii petiționare Propunerile dep Isztoczy și Verhovay cadūră.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Arad, Faur 1883. (Cestiune bisericască.) A ajuns timpul și la noi aradani, dle Redactor! ca în privința celor bisericesci să medităm mai serios, ba doară mai serios de cât ori când, de când ne aflăm pe terenul erei constituționale bis. să ne înțelegem frățesce cu esterniștii pentru momentele ce ne așteaptă nu preste mult.

Disputa și îngrigirea despre trecutul unei persoane, carea va ocupa postul de protopresbiter al tractului aradan, a început a se desvolta binișor în centru.

Partida preponderantă a inteligenței române din Arad đice: Doamne, care ar fi omul din destul calificat pentru acest post? Esterniștii îi răspunde. au nu aveți pe administr. protopopesc destul de calificat, căruia noi îi facem așa mari ovațiuni, când escurge prin protopopiat și pentru un bagatel lucru îl întimpinăm cu durduitul trascurilor! etc. mai đic acești esterniști: el e omul nostru și a lui Dumneđu, el bea pocalul amicitiei cu noi, apoi ce vē mai lipsesce? Cā umbla-va el pe picioarele sale, protopop, și nu-și va aroga sie-și un drept mai mare de cât e a unui protopop în Arad, avēnd și pe alții la spatele sale? . . . . este secretul viitorului!

Tocmai aceste și altele și mai esențiale sînt motivele, de unde mănecānd noi aradani esclamām așa de frivol?!

Căci ce este a fi un protopop în Arad? este el al doilea epp! la ce se poftesc un caracter firm, o cultură socială înaltă, o tactică nemaculaveră înțeleg în cele bisericesci; eară în cele naționale să fie un foc nestins, care aruncānd schintei să aprindă și orice tăciune, ori ce inimă română nēdușită dela desființarea partidului național din Arad — încoace.

Noi nu vom căuta la persoana, ci la trecutul ei, la scoala din vieța petrecută până aci fie ardelean, banațian ungurean și bihoreanu; și numai în cas de necesitate vom pune pond pe trecutul tēner al cutărui va individ, dacă acela ni va garanța un viitoriu de bună speranță.

E drept, o problemă mare și tot atât de grea avem să resolvim prin deplinirea acestui loc vacant; mai grea decât cea din a. 1879, căci atunci persoana de piā memoriā a fericitului G. Vasilieviciu mult a contribuit la deslegarea problemei noastre; și numai prin una ne-am înșelat în acest Ven. pārinte, și anume: prin aceea, că crudela moarte l rāpi dela noi pe ne acceptate.

Cānd a repausat acest domn bārbat — cu toții diceam: o perdere irreperabilă acesteia pentru Arad; — și nu fără de cauză ne-am pronunțat astfel despre dēnsul; căci perderea antecesorelui său, a Venerab. pārinte Ioan Rațiu ni era încă în proaspetā memoriē, și așa purtam în inima noastră două perderi; două rane mari, care ne copleșeau cu totul.

Acuma a sosit timpul, ca să probām a face o reparare nimerită, să căutām un bētrān, care să ne vindece ranele inimei noastre — să alegem de protopop o persoană cu trecut bun, eară în cas de lipsă și tēner, însă să ne garanteze un viitor amēsurat cerințelor noastre; căci e mai consult a ne pune speranța în un tēner, decât în așa individ, deși bētrān, dar a căruia trecut e mārșav, și ne

caracteristic pentru interesele noastre române, și cu atâtă mai tare aplaudat în casta străinilor!

Brutus.

Varietați.

* (Necrolog) Primum următorul anunț funebru: Infrânți de adâncă durere Vă aducem la cunoștință trista scire despre încetarea din viață a iubitei noastre consoartă, mamă, soră și cumnată

Eufrosina

care și-a expirat blândul său suflet Luni în 7/19 Februarie anul curent la 5 oare p. m în etate de 42 ani.

Remășițele pământesci ale scumpei reposate se vor ridica din locuința sa ce se află în edificiul școlii și se vor așeza la locul de odihnă eternă

în cimiteriul Sftei Adormiri în 9 (21) Februarie la 2 oare p. m.

Satulung în 8 (20) Februarie 1883.

Ioan Petric, directorul școlii capitale dela Sânta Adormire soț. Ioan, Emilia, Alecsandru fii. Ioan Alecsandru, Traian Martinovici, Iuliana, D. Dogari frați. Reveica I. Martinovicu mamă.

* Teatru ars.) Duminecă la 2 oare după amiazi sa aprins și a ars teatrul unguresc din Arad. Causa incendiului este necunoscută. Oameni nu s'au periclitat. Paguba este de 150,000 fl. Teatrul a fost asigurat la societatea „Adria“.

* (Din țările din România) am primit cu posta de astăzi numai „Curierul financiar“.

Posta redacțiunii.

A. S. în P. In nrul. 16 credem a ve fi satisfăcut. Lipsa de spațiu ne face mare necas.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 22 Februarie n. 1883.

Table with financial data for Vienna and Pest, including columns for 'Viena B-pesta' and various market rates like 'Renta de aur ung. de 6%'.

Nr. 149 1883.

[358] 1-2

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala reuniunii fostilor grănițari din reg. I. român dela „Barumare“ comitatul Hunedoarei cu salariu anual de 300 fl. v. a. cuartir și lemne de foc se escrie concurs.

Competenții au să și subterne petițiunile proveđute cu documentele necesare și diplomele prescrise de lege până la 10 Martie anul curent stilul nou la:

„Comitetul administrativ al fondului școlastic al foștilor grănițari din regimentul I. român la Sabiu.“

Nr. 42.

[353] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de classa a III Furcșoara, proto presbiteratul Iliei, se escrie concurs în urma ordinațiunii Preavenerabilului Consistoriu archidieceșan dto 16 Decembre 1882 Nr. 2789. B. cu termi nul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sânt:

- 1. Casa parochială cu grădină de legume.
2. 2 jugere 1300° pământ parte arătoriu, parte fenaș.
3. Folosirea cimiteriului cu cele ce se află într'ensul.
4. Dela 120 familii câte una ferdelă cucuruz à 16 cupe în boambe după măsura veche.
5. Stola usuată și îmbunătățită dela 120 familii; — care emolumente computate toate în bani dau suma aprocsimativă de 370 fl.
Doritorii de a competi la această parohie vor avè a-și așterne rugă-rile instruite în sensul „Statutului Organic“ și al Regulamentului congre-

sual pentru parochii la subscrisul până la termenul sus indicat.

Gurasadului, 3 Faur 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alecsiu Olariu m. p.

adm. prot.

Nr. 3 1883. Desp. VI.

[356] 3-3

CONCURS.

Pe baza concluseror aduse de către adunarea generală a despărțământului VI. (Deva), ținută în opidul Dobra, la 5/17 Septemvrie 1882, și în conformitate cu aprobarea acelora prin comitetul central din Sibiu ad Nr. 494/1882 subcomitetul amintitului despărțământ escrie concurs pentru 8 ajutoare, și anunit 6 ajutoare à 8 fl. v. a., și à 6 fl. v. a., menite pentru elevii aplicați la vre-o meserie, sau la vre-un ram de industrie, ori comerțiu de pe teritoriul despărțământului VI (Deva).

Cei ce doresc a se împărțăși din acele ajutoare, au să subștearnă cererile lor la subscrisul diriginte al despărțământului VI în Deva, cel mult până la 19/31 Martie 1883.

Cererile intrate mai târziu nu se vor lua în considerare.

Cererile au să fie instruate cu următoarele documente:

- a) „Carte de botez“, din care să se vadă, că concurențele este român;
b) „Atestat școlastic“, sau privat din care să se vadă că petentul scie cel puțin ceti și scrie românesce;
c) „Declarațiune“ dela părinți sau tutori, prin care aceștia se obligă că vor lăsa pe fiii sau pupili lor să învețe meseria la care sânt aplicați, și că concurentul e șerac și nu capătă din alt loc vre-un stipendiu sau ajutoriu;

d) „Atestat“ dela măestru, din care să se vadă că concurențele la ce ram și la cine este aplicat și că are purtare bună.

Din ședința subcomitetului despărțământului VI. (Deva), ținută în Deva la 4 Faur 1883 st. n.

F. H. Longin m. p., Ioan Papiu m. p., actuar., director.

Nr. 8.

[354] 3-3

CONCURS.

Pentru vacanta stațiune preoțască Seracșeu se escrie concurs cu termiu de 30 zile dela I publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele sânt:

- 1. porțiune canonică 1 jug. 400°
2. Dela 60 familii câte una ferdelă veche de cucuruz sfărmat și o di de lucru.
3. Venitele stolari îndatinate.
Doritorii de a concura la această parohie sânt poștiți a și așterne petițiunile lor cu documentele necesare și prescrise în Statutul Organic și Regulamentul congresual pentru parochii la oficiul protooresbiteral al Orăștiei în termenul sus indicat.

Orăștie, 15 Ianuariu 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolau Popovicu m. p., protopresbiter.

Nr. 611 1883 civ.

[351] 3-3

Publicațiune.

Cu aceasta se aduce la cunoștința publică că în cauza comasării generale a hotarului, a segregării pășunatului și regulării pădurei comunei Ierneșeșească, pentru lucrările pregătitoare și cu deosebire pentru regularea reprezentanței pentru alegerea inginerului operator și pentru preliminarea peselor se pune termin pe ziua de 28 Martie 1883 înainte de amiazi la 10 oare în fața locului comuna Ierneșeșeșca, că La ce se invită toți cei interesați pe lângă observarea, că absența lor nu împedecă pertract rea.

În numele tribunalului reg. al Elisabetopolei 5 Februarie 1883

Székely Mikșos m. p. jude esnis.

Nr. 355 1883 civ.

[350] 3-3

Publicațiune.

Tribunalul reg. din Elisabetopole aduce la cunoștința publică că în privința concesiunii comasării generale a hotarului Bălăuserilor a ficșat și de pertractare ziua dela 30 Martie 1883 înainte de meadadi la 10 oare în comuna Bălăuseri în locuința judeului comunal la care termin sânt avisați toți proprietarii cu aceea, că părțile absente se consideră ca și când ar fi învitate cu comasarea și că exemplarul prim al petițiunii se poate vedè la acest tribunal regal.

Din ședința tribunalului reg. a Elisabetopolei ținută la 31 Ianuarie 1883.

Nagy m. p., pres.

Butak m. p., notar.

Turnătoare de clopote și de metal a lui

Antonie Novotny

se recomandă pentru facerea de clopote noue, pentru turnarea din nou a clopotelor sparte de toată mărimea, precum și pentru construirea a mai multor clopote în acord harmonic, oferind garanță pe mai mulți ani. Montate cu chivere (co-roane) de lemn, fer turnat și făurit; astfel construite, că după ce sânt usate pe o parte să poată fi învêrtite cu înlesnire în ori-ce direcțiune, prin ceea ce se evită creparea lor.

Cu deosebire recomand

clopotele găurite și premiate

inventate de mine, care au un ton mai întins, mai puternic și mai adânc, ca cele de sistemul vechiu; un astfel de clopot în greutate de 300 punți egaleză pe unul de 400 punți.

Recomand mai departe scaune de fer făurit pentru clopote solide și frumoase, clopote pentru orologiu sau discuri pentru oroloage și toate celelate articole de alamă și metal aparținătoare de această categorie, cu prețurile cele mai moderate. Se construesc clopote și pe lângă plătirea făcută în rate.

Clopote dela 300 punți în jos, precum și stropitoare de mână se află totdeauna în magazin.

Pentru comande binevoitoare, care se efectuează solid și prompt se recomandă

Antonie Novotny.

[359] 1-10

Timișoara, Fabrică.

„ALBINA“ Institut de credit și de economii în Sibiu.

Convocare.

Domnii acționari ai „Institutului de credit și de economii „ALBINA“ se invită prin aceasta, în vîrtutea §. 20 al statutelor societăței la

a X-a adunare generală ordinară

care se va ține la Sibiu, în 30 Martie 1883 stilul nou înainte de amiazi la 10 oare în casa institutului (strada Baier Nr. 1.)

Obiecte:

- 1. Raportul anual al Direcțiunii, bilanțul anului 1882, și raportul comitetului de supraveghiare.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii în consiliul de direcțiune în sensul §. 36. din statute.
6. Alegerea unui membru în comitetul de supraveghiare.

Domnii acționari, cari în sensul §. 22, 23, și 24 din statute voesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotenți, sânt rogați, a-și depune la casa institutului acțiunile lor și eventual doveđile de plenipotență cel mult până în 27 Martie 1883 stilul nou după amiazi la 6 oare.

Sibiu, 15 Februarie 1883.

[356] 2-3

Direcțiunea institutului.